

[Enggaard.]

spørgsmålet. Der er også spørgsmålet om de muligheder, som ministeren anviser i bemærkningerne til lovforslaget for at henlægge den praktiske opgave til skorstensfejermestre og til kommunerne i øvrigt. Dette må drøftes og afvejes ikke alene ud fra et økonomisk synspunkt, men også ud fra spørgsmålet om, hvor denne opgave ligger mest hensigtsmæssigt, og spørgsmålet om, i hvilket omfang man fra statens side igennem bestemmelser af denne art er medvirkende til, at kommunerne får et større behov for ansættelse af personale, end det måske under andre former ville være tilfældet.

Jeg er indforstået med den tankegang, som jeg af bemærkningerne har forstået er ministerens, at disse problemer omkring bekæmpelse af partikelforurening i første omgang er et anliggende i de større byer. Vi følger vel her det mønster, som man har arbejdet efter i Sverige. Jeg er enig i, at vi må gå frem efter en trangfølge, og at det er de større byer, der i første omgang frembyder problemerne.

Jeg tror også, at ud fra en almindelig lokaliseringspolitisk målsætning bør man gøre opmærksom på, at ikke mindst disse forureningsgener i de større byer er en af de ting, som, når de skal bekæmpes effektivt, i realiteten gør det væsentlig mere kostbart at etablere sig og bo i de større bysamfund, og selve dette at gøre opmærksom på det kan have sin mening.

Vi skal under udvalgsarbejdet medvirke til at undersøge spørgsmålet om støj på byggepladser. Jeg tror imidlertid, man vil komme til den erkendelse, at det ikke alene drejer sig om de store entreprenørmaskiner, men også mange af de mindre ting, at måske også selvbyggerens betonblandemaskine om søndagen kan komme ind i billedet, og at det samlede problem derfor kan være mere omfattende, end det i første omgang måske forekommer.

Det gælder vel om en række af disse ting, at vi her har lagt vor vilje for dagen til at gøre noget for at nedsætte støjniveauet, men at den praktiske gennemførelse af disse ting vel endnu mangler anvisning, og at vi derfor må prøve at finde ud af at afgrænse problemerne og prioritere dem rigtigt.

I venstre har vi betydelig sympati for

tanken om, at bevægelseshæmmede, så længe det er muligt, skal kunne opholde sig i deres hjem, og at det derfor er meget væsentligt, at selve indretningen af boligerne er venlig over for de bevægelseshæmmede med hensyn til, at gang- og dørbredder, adgangsforhold m. v. er indrettet sådan, at man også kan bevæge sig i en kørestol inden for hjemmets vægge og til og fra hjemmet. Jeg tror, det er rigtigt, at disse ting tages med større alvor, end tilfældet har været tidligere. Jeg tror, man med hensyn til den økonomiske afvejning af disse ting også skal have med i billedet den samfundsøkonomiske interesse, som er forbundet med, at mange af denne kategori af bevægelseshæmmede gerne vil bo så længe som muligt i deres eget hjem, og at alternativet er ophold på plejehjem, som vi meget vel kender prisen for. Jeg tror derfor, at vi med fordel under det kommende udvalgsarbejde kan prøve at gå ind i spørgsmålet og se ikke alene på den direkte økonomiske udgift, som er forbundet med indretning af lejligheder m. v. efter disse regler, som her er skitseret, men også se det hele i et lidt større perspektiv.

Jeg tror, man i de fleste kommuner har været udsat for det problem, som jeg derefter skal vende mig mod, nemlig regulering af terrænforandringer. Jeg tror, man mange steder har oplevet i udstykningsområder at se dette, at de gældende bestemmelser med hensyn til terrænforandringer kan anvendes lovligt derhen, at man i virkeligheden generer en nabo så kraftigt, at værdien af den pågældende byggegrund reduceres meget væsentligt, hvorved der sker skade på en tredjepart, som i virkeligheden er ganske uskyldig, og at der derfor også er et beskyttelseshensyn i forhold til denne tredjepart. Derfor vil jeg gerne være med til at drøfte bestemmelserne om terrænforandringer, og jeg tror, at der kan være rimelighed i at indføre nogle nye bestemmelser på det område.

Jeg kan være tilfreds med, at byggeloven for København ved de foreslåede mindre ændringer bliver mere lig den almindelige byggelovgivning for resten af landet, men jeg skal ikke nægte, at vi i venstre ser sådan på det, at vi slet ikke burde have to forskellige byggelove. Vi må — og vel ikke mindst set i lyset af det kommende arbejde, som skal finde sted inden for hovedstadsområ-